

Tôi Là Ai

Sương Lam

*Tôi, một phụ nữ tầm thường, giản dị,
Người Việt Nam, dòng máu đỏ da vàng,
Yêu quê hương sông nước Cửu Long giang
Yêu tiếng Việt: lời mẹ ru con ngủ*

*Quê tôi khổ vì bao con lụt lũ
Bởi chuyện tình Sơn, Thủy * cưới Mỹ Nương
Dẫu khổ đau, dân Việt vẫn can trường
Vững nghị lực, dựng xây đời sống mới*

*Tôi phải bỏ quê hương mà tiến tới
Tìm Tự Do nơi xứ lạ quê xa!!
Nhưng trái tim vẫn ở lại quê nhà
Vì nơi ấy còn biết bao kỷ niệm*

*Giữa phố lạ tôi vẫn mong tìm kiếm:
Hình ảnh xưa, tình cảm cũ Việt Nam
Cõi trần gian, tôi vẫn chỉ người phàm
Chưa bỏ được những thất tình, lục dục*

*Tìm rung động buồn vui theo cảm xúc
Tôi yêu thơ, yêu tiếng nhạc, lời ca
Yêu quê hương, yêu nghĩa Mẹ tình Cha
Yêu chồng vợ, sắt son tình cảm Việt!*

*Tôi, người Việt, trái tim luôn tha thiết
Với những gì rung động tự con tim
Bạc tiền kia, có thể dễ kiếm tìm
Nhưng tình cảm chân thành, thì...khó kiếm*

*Tôi yêu thích thơ văn, yêu màu tím ,
Yêu màu Lam: màu Sương khói mong manh,
Tôi ước mơ: một cuộc sống an lành,
Trong thế giới của Tình Yêu, Hạnh Phúc*

*Tôi cầu nguyện: "Mọi người luôn Hạnh Phúc,
Sống Thân An, Trí Lạc với Thiện Tâm,
Hoa Thương Yêu, luôn gieo hạt ươm mầm
Vườn Thiện Lạc, luôn đắp bồi vun bón!*